

บทที่ 9

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ double-blind randomized controlled trial เปรียบเทียบผลการใช้ยา fexofenadine กับยาหลอก (placebo) เป็นเวลา 1 สัปดาห์ในการรักษาผู้ป่วยโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้จากไรฝุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาฤทธิ์ด้านการอักเสบของ fexofenadine ที่มีผลต่อเยื่อจมูก โดยดูจากความสามารถในการลด ICAM-1 expression และความสามารถในการลดปริมาณเซลล์อักเสบ (Inflammatory cells) จากเซลล์เยื่อจมูกของผู้ป่วยก่อนและหลังการกระตุ้นจมูกด้วยสารสกัดจากไรฝุ่น และหาความสัมพันธ์ระหว่าง ICAM-1 expression กับอาการของผู้ป่วยและ ปริมาณเซลล์อักเสบ (inflammatory cells) ในโรคดังกล่าว

ผลการวิจัยปรากฏว่า ยา fexofenadine มีผลต่อระดับของ ICAM-1 expression จากเซลล์เยื่อจมูกและปริมาณเซลล์อักเสบในจมูกของผู้ป่วยในโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้จากไรฝุ่นไม่แตกต่างไปจากยาหลอก (placebo) ผู้ป่วยที่ได้รับยา fexofenadine และผู้ป่วยที่ได้รับ placebo มีอาการทางคลินิกไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ยา fexofenadine มีแนวโน้มที่จะเพิ่มระดับความทนการถูกกระตุ้นจมูก (nasal challenge threshold) ด้วยสารสกัดจากไรฝุ่นได้สูงกว่า placebo แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามการที่ผลของการวิจัยไม่พบว่าผลการรักษาด้วยยา fexofenadine เทียบกับ placebo มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้น อาจเกิดจากโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้จากไรฝุ่น เป็นโรคที่มีอาการเรื้อรังและมีการอักเสบรุนแรง และการศึกษามีผลของการกระตุ้นด้วยสารสกัดจากไรฝุ่นมาเกี่ยวข้องด้วยทำให้ระดับของ ICAM-1 เพิ่มขึ้นในวันที่ 7 ของการวิจัย ดังนั้นการวิจัยประสิทธิภาพของยาในการรักษาโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้จากไรฝุ่น จึงควรใช้ระยะเวลาที่ติดตามผลการรักษาให้นานขึ้นและเพิ่มจำนวนตัวอย่างที่วิจัยให้มากขึ้น และควรศึกษาฤทธิ์ด้านอักเสบของยาด้านฮิสตามีนในผู้ป่วยโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้จากไรฝุ่นในสภาวะปกติโดยที่ไม่ได้รับการกระตุ้นจมูกด้วยสารสกัดจากไรฝุ่น

การวิจัยนี้พบว่าผลการทดสอบทางผิวหนัง (Der P wheal) มีความสัมพันธ์กับผลการกระตุ้นทางจมูกด้วยสารสกัดจากไรฝุ่น (Der P allergen challenge threshold) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยืนยันถึงประโยชน์ในการวินิจฉัยโรคจมูกอักเสบจากภูมิแพ้ แต่พบว่าระดับของ ICAM-1 จากเซลล์เยื่อจมูกไม่สัมพันธ์กับอาการของโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้จากไรฝุ่นแต่อย่างใด สิ่งที่ได้จากการวิจัยนี้ได้แก่การพบว่าปริมาณของ eosinophils ในเยื่อจมูกของผู้ป่วย มีความสัมพันธ์กับทั้งอาการคัดจมูก, ระดับของ ICAM-1, และปริมาณของ neutrophils ดังนั้นการตรวจหาปริมาณของ eosinophils ในเยื่อจมูกจึงน่าจะเป็นประโยชน์มากที่สุดในการประเมินความรุนแรงของการอักเสบของโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้จากไรฝุ่น